16/05/2020

Μνήμη του οσίου Θεοδώρου του Ηγιασμένου

/ Βίοι Αγίων

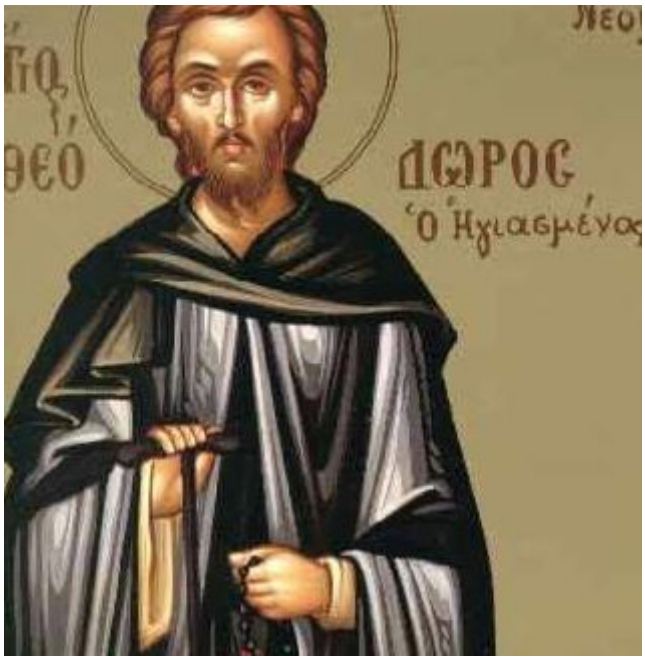

Σήμερα, Σάββατο προ της Κυριακής της Σαμαρείτιδος, 16 Μαΐου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Αλεξάνδρου, αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, του Αγίου Νεομάρτυρα Νικολάου από το Μέτσοβο καθώς και του Οσίου Θεοδώρου του Ηγιασμένου, ο οποίος έζησε στα χρόνια του ειδωλολάτρη αυτοκράτορα Ιουλιανού του Παραβάτη. Γεννήθηκε στην Αίγυπτο και από τη νεανική του ηλικία επιδόθηκε στη μελέτη και εφαρμογή του λόγου του Θεού και, παρά το ότι καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια, ζούσε ζωή ασκητική.

Ακολούθησε τη μοναστική οδό, στην οποία και διακρίθηκε, μιμούμενος το παράδειγμα του πνευματικού του πατέρα, ονομαστού ασκητή και μεγάλου Αγίου, του Οσίου Παχωμίου. Σε μικρό χρονικό διάστημα, ο Όσιος Θεόδωρος κατόρθωσε να ξεπεράσει στις αρετές όλους τους συμμοναστές του και αν και ήταν μόλις 34 ετών, ο Μέγας Παχώμιος τον όρισε οικονόμο της μονής και του ανέθεσε το διακόνημα της διδασκαλίας.

Αναγνωρίζοντας οι πατέρες τους πνευματικούς αγώνες του ασκητή Θεόδωρου, τον ανέδειξαν στη θέση του ηγουμένου, στην οποία και διέπρεψε μέχρι την οσιακή κοίμησή του το έτος 368 μ.Χ., παραμένοντας προσηλωμένος στον Αναστημένο Κύριο Ιησού Χριστό.

Ανάμεσα στους εκκλησιαστικούς συγγραφείς, που με λόγους ή κείμενα εκθείασαν

την ασκητική προσωπικότητα και τον ενάρετο βίο του Οσίου Θεοδώρου του Ηγιασμένου, ήταν και ο Μέγας Πατέρας και Διδάσκαλος της Εκκλησίας Αθανάσιος Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας, ο οποίος βίωσε τη μοναστική πολιτεία κοντά στον Μέγα Αντώνιο τον Καθηγητή της ερήμου.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου